

Sygnatura akt I C 3710/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29-01-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 29-01-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę 1 339,30 zł

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. akt I C 3710/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 1.339,30 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że na podstawie umowy cesji nabył wierzytelność przysługującą firmie (...) PL (...) z o.o. w stosunku do pozwanego z tytułu umowy pożyczki nr (...), zawartej w dniu 28.09.2016 r., a wymagalnej od dnia 28.10.2016 r. Pozwany zawarł z Via SMS PL umowę przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym za pośrednictwem internetu, zakładając konto na stronie internetowej pożyczkodawcy i wprowadzając swoje dane osobowe, a jednocześnie akceptując warunki określone w regulaminie udzielania pożyczek udostępnionym na tej stronie internetowej regulaminie określonym jako (...). Jest to umowa ramowa określająca zasady udzielania pożyczek zawierająca postanowienia analogiczne jak poszczególne umowy, tylko bez konkretyzacji kwot i terminów spłaty.

Doszło w ten sposób do stworzenia przez pozwanego konta osobistego w systemie pożyczkodawcy nr (...). Pozwany zawnioskował następnie o udzielenie pożyczki za pomocą tego konta korzystając z tzw. slidera, tj. internetowego kalkulatora umożliwiającego wybranie kwoty i określenie terminu spłaty pożyczki, po czym został zweryfikowany w zewnętrznych bazach dłużników oraz poprzez rozmowę telefoniczną. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu kwoty 1 grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy pożyczkodawcy oraz wpisanie w tytule przelewu numeru konta osobistego w systemie pożyczkodawcy wraz z oświadczeniem o zaakceptowaniu warunków umowy Via SMS PL. (...) tym pożyczkodawca przesłał pozwanemu drogą mailową umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1.000 zł wraz z warunkami jej udzielenia i powiadomił pozwanego o otrzymaniu pożyczki na adres mailowy wiadomością tekstową SMS. Pozwany złożył oświadczenie woli o akceptacji

warunków przedstawionych w umowie poprzez przesłanie krótkiej wiadomości tekstowej według ustalonego wzoru, a pożyczkodawca po otrzymaniu akceptacji dokonał przelewu na konto.

Pozwany nie spłacił pożyczki w ustalonym terminie tj. do 28.10.2016 r., zaś w takiej sytuacji na podstawie § 5 pkt 3 i 4 umowy, naliczane były odsetki maksymalne za opóźnienie, które na dzień poprzedzający wniesienie pozwu wyniosły 114,30 zł. Na dochodzoną pozewem kwotę, poza kapitałem w wysokości 1.000 zł, składa się też 114,30 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz 225 zł opłaty za udzielenie pożyczki.

Następnie wskazana wierzytelność była przedmiotem dwukrotnej cesji. Pierwszą umową Via SMS PL (...) z o.o. sprzedał wierzytelność na rzecz (...) z siedzibą w Estonii, dwiema umowami cesji z 28.02.2017 r. Drugą umową z 28.02.2017 r. (...) z siedzibą w Estonii sprzedało wierzytelność powodowi (...) Sp. z o.o.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Pozwany J. K. nie stawiał się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód znajduje się w posiadaniu papierowego formularza określonego jako „Umowa Pożyczki nr (...)”, w którym jako strony tej umowy wymieniono Via SMS PL (...) z o.o. z siedzibą w W. jako pożyczkodawcę oraz pozwanego J. K., zamieszkałego w m. Z. nr 47 jako pożyczkobiorcę. Powód jest także w posiadaniu załącznika nr 2 do umowy – wzoru oświadczenia w/s odstąpienia od umowy, wezwań do zapłaty, dowodu przelewu (...) grosza dot. Id (...) oraz przelewu na rachunek bankowy pozwanego przez (...) sp. z o.o. kwoty 1.000 zł – bez wskazania numeru umowy pożyczki.

(dowód: formularz umowy ramowej z załącznikiem nr 1 k 16-22, dowody przelewu k. 24-25, wezwania do zapłaty k. 23 i 26)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów, którym dał wiarę w całości.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż brak zajęcia stanowiska przez pozwanego, który nie stawiał się na rozprawie, ani też nie wystosował żadnego pisma procesowego, nie pozwala mimo to uznać okoliczności wskazanych w pozwie za przyznane w rozumieniu art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. W tym zakresie należy stwierdzić, że sąd może uznać w takim przypadku twierdzenia powoda o faktach za przyznane, jednakże wyłącznie mając na uwadze wyniki całej rozprawy, a więc pozostały przeprowadzony materiał dowodowy, w tym w szczególności okoliczność, czy powód wykazał swoje twierdzenia. W niniejszej sprawie z przyczyn szczegółowo opisanych w dalszej części uzasadnienia, należy uznać, iż okoliczności opisane w uzasadnieniu pozwu, a dotyczące kwestii legitymacji czynnej oraz samego powstania roszczenia, nie zostały wykazane, a w takiej sytuacji brak wypowiedzenia się pozwanego nie może stanowić wyłącznej podstawy do uwzględnienia powództwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r., Nr 126, poz. 715 ze zm.), przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy). Natomiast przez kredyt konsumencki zawierany na odległość rozumie się umowę o kredyt konsumencki zawieraną z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (art. 5 pkt 13 ustawy).

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód winien udowodnić, że została zawarta pomiędzy pozwaną a pierwotnym cedentem umowa pożyczki na odległość w rozumieniu art. 5 pkt 13 przywołanej wyżej ustawy z 12.05.2011 r. oraz art. 6 i nast. ustawy z 2.03.2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r., poz. 1225 ze zm.) oraz że pomiędzy stronami doszło do zawarcia w drodze elektronicznej umowy regulowanej przez ustawę z 18.07.2002 r. o świadczenie usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422 ze zm.).

Nadto powód winien wykazać, iż jest następcą prawnym Via sms sp. z o.o., tj. udowodnić swoją legitymację czynną.

Po pierwsze powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie, co jest przedmiotem badania przez Sąd z urzędu.

Powód nie dołączył bowiem do pozwu żadnej z umów cesji powoływanych w uzasadnieniu pozwu.

Dodać można, iż powód nie wykazał także roszczenia objętego pozwem.

Nie dołączył bowiem załącznika nr 1 do umowy pożyczki – umowy ramowej, a także załącznika nr 3 – formularza informacyjnego.

Nadto powód nie wykazał, że pozwany doprowadził do stworzenia konta osobistego w systemie pożyczkodawcy nr (...). Nie udowodniono także, iż kwota 1.000 zł została przelana na konto pozwanego w związku z umową nr (...) – na dowodzie przelewu brak jest numeru umowy. Nie wykazano również, że opłata 1 grosz została uiszczona właśnie do umowy powołanej w pozwie (w tytule przelewu brak jest wskazania numeru umowy pożyczki). W tym zakresie por. stanowisko SO w Kaliszu, min. w uzasadnieniu wyroku w sprawie II Ca 55/17.

W przedmiotowej sprawie powód nie przedłożył zatem dowodów potwierdzających zasadność powództwa, co powoduje że żądanie to nie zostało wykazane zgodnie z ogólnymi regułami.

Zaznaczyć jeszcze należy, iż beczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie następczących się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30). Kontrola w tym przedmiocie powinna dotyczyć zwłaszcza tego, czy nie wchodzi w grę nadużycie prawa podmiotowego według art. 5 k.c. (por. Komentarz do k.p.c. pod redakcją K. Piaseckiego, tom I, Wydawnictwo Beck, Warszawa 1996, s 1033-1034).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada – Łaska